

სვიმონის ლოცვა (3)

„ნათელი გამობრწყინებად წარმართთა ზედა“
(21.02.2021)

მართა ღმა სვიმონმა, როდესაც ხელში ახლადშობილი ქრისტე ეჭირა, თავისი სამადლობელი ღმერთის მიმართ დაამთავრა წინასწარმეტყველებით: „რამეთუ იხილეს თვალთა ჩემთა მაცხოვრებელი შენი, რომელ განუმზადე წინაშე პირსა ყოვლსა ერისსა, ნათელი გამობრწყინებად წარმართთა ზედა და დიდებად ერისა შენისა ისრაელისა“ (ლოკა 2,30-32). სული წმინდისაგან შთაგონებულ სვიმონი წინასწარმეტყველებდა, როგორც ოდესღაც ისაია (იხ. ის.49,6), რომ იესო ქრისტე არის ნათელი და მთელი კაცობრიობის მხსნელი. და ეს ნათელი გაანათებს ყველს წარმართ ხალხს, გაათავისუფლებს მათ ჭეშმარიტი ღმერთის უხილველობით გამოწვეული სიბნელისაგან.

ყველს ზე მნიშვნელოვანი ისაა, რომ მოხუცი სვიმონის მიერ წარმოთქმული წინასწარმეტყველება, მოკლებულია თავისი თანამედროვე იუდეველების ფანატრისა და განსაკუთრებულობას. მათი შეხედულება მესიის შესახებ შეზღუდულია იმაზრით, რომ იგულისხმება მისი მოსვლა ყოფილ ისრაელს, მხოლოდ ისრაელს გადასარჩენად. იუდეველებს რომ მოესმინათ, თუ რას ამბობს სვიმონი ხსნის შესახებ, რომელიც გარშემომყოფ წარმართებში ვრცელდებოდა, ის აღიარებულნი იქნებოდა როგორც საშიში რადიკალი, აქედან გამომდინარე ყველს სერიოზული შედეგებით.

აქ არის განსაკუთრებული რამ, რასაც ჩვენ, მართმადიდებელი ქრისტიანები ძალიან ყურადღებით უნდა ჩავუფიქრდეთ. დღესაც კი არიან ადამიანები, რომლებიც ისევე ვიწროდ აზროვნებენ და სვავენ ჩარჩოში ქრისტეს, თავიანთ ქვეყნებსა ან საზოგადოებაში. ისინი არ არიან დაინტერესებულნი მასონური საქმიანობის მიმდინარეობით თავიანთი საზღვრის იქით და ხშირად მტრულად რეაგირებენ თხოვნაზე მისიონერულწამოწყებას.

ამასთანავე ცდილობენ გაამართლონ თავიანთი სურვილი, მიაწერენ „დიდ მოთხოვნილებას“ საკუთარ ქვეყნებში ან სახლებში. ადრეულ ეკლესიას ასეთივე მიმართულებით რომ ემოქმედა, მაშინ არც ერთი ჩვენგანი არ იქნებოდა ქრისტიანი, რადგან ყველს ჩვენი წინაპარი წარმართი იყო! წმინდა მოციქულებს ყოფილ ისრაელს რომ გაეზიარებინათ ეს მიდგომა, მაშინ ისინი არ დატოვებდნენ თავიანთ სამშობლოს, რათა სახარება ექადაგათ და ეკლესია დარჩებოდა პალესტინით შემოფარგლული.

მაგრამ ქრისტე მოვიდა, რათა გააერთიანებინა ყველს ერთ სულიერ ოჯახად მომავალი „ნათელი სოფლისა“ (ინ.8,12), იგი მოვიდა გაეფანტა წყვილიადა წარმართების ცხოვრებისა და გაენათლებინა მათი ქვეყანა, როგორც მზეს, ყველს თავის ხსნის მომტანს. აი რატომ უბრძანა თავის მოციქულებს:

„წარვედით ყოველსა სოფელსა და უქადაგეთ სახარება ესე ყოველსა დაბადებულსა“ (მარკ. 16,15). და ისინი მთელს სამყაროში დადიოდნენ, მიჰქონდათ რა ეს სასიხარულო ამბავი ხსნის შესახებ, საშიშროებებისა და მოწამეობის მიუხედავად. ჩვენი წმინდა სამოციქულო ეკლესია აგრძელებს ამ სასიხარულო ამბის გავრცელებას დღევანდელ დღემდე, თავისი განათლებული წევრების, ასევე სამღვდელთებისა და მრევლის მონაწილეობით. თითოეული ჩვენთაგანი მოწოდებულია შეიტანოს თავისი წვლილი ამ საქმიანობაში თავისი მხურვალე ლოცვებითა და სხვა მრავალი საშუალებებით, ჩვენი შესაძლებლობების მიხედვით.

წარმართობა-ეს მხოლოდ რამე კი არ არის მოციქულების დროს არსებული, ის დღესაც განაგრძნობს არსებობას. მილიონობითა და მილიონობით ადამიანი ელოდება ხსნის შესახებ ცნობას. ძალიან ამაღლვებელა იმ სიხარულისა და მაღლოერების ნახვა, რომელსაც ეს ადამიანები, რომლებმაც პირველად გაიგეს ქრისტეს შესახებ, ამჟღავნებენ ჩვენი ეკლესიის მისიონერების წინაშე. ისინი მოდიან რათა ირწმუნონ, მოინათლონ და თაყვანი სცენ ერთ, ჭეშმარიტ, სამპიროვნულ ღმერთს. ჩვენ აღფრთოვანებულები ვართ მრავალი ადამიანის სწრაფვით, რომლებიც ძალიან დიდ მანძილს გადიან (ზოგჯერ ფეხითაც), რათა მოვიდნენ, მოინათლონ და მონაწილეობა მიიღონ საღვთო ლიტურდიაში. ისინი ამას იმ დრომდე აკეთებენ, სანამ არ მიეცემათ შესაძლებლობა საკუთარი მართმადიდებლური ტაძრის აგებისა.

მინდოდა აქ ერთი საჭირო შენიშვნა შემეტანა, ზოგიერთს ერევა ეკლესიის მისია პროზელიტიზმთან, რომლებსაც სხვადასხვა სექტები იყენებენ. პროზელიტიზმი მდგომარეობს მიიზიდოს ხალხი თავის ჯგუფში ცბიერებისა და ტყუილის გზით იგი დაგმობილია მართმადიდებლური ეკლესიის მიერ, რომელსაც არასოდეს არ გამოუყენებია ასეთი საშუალებები. მართმადიდებლური მისია-ეს სხვა რამაა, რადგან იგი პატივს სცემს თითოეული ადამიანის თავისუფლებას. ის ჭეშმარიტებას ყველსთვის ქადაგებს, ვინც მის მიმართ დაინტერესებას იჩენს და გამოცხადების (რაც არ უნდა დიდი ხანი გრძელდებოდეს) შემდეგ, ჭეშმარიტ მოწმუნებებს ნათლობით იღებს ეკლესიაში ჩვენი უფალი იესო ქრისტე მოუწოდებს მათ, „რომელსა უნებს შემდგომად ჩემსა მოსვლას“ (მარკ. 8,34). ქრისტე არავის არ აიძულებს.

ბოლოს, ჩემო ძვირფასო ძმებო და დებო, გთხოვთ, გახსოვდეთ, რომ ჩვენი უფალი (როგორც წინასწარმეტყველებდა მართალი სვიმონი) -ეს ნათელია, ყველს ქვეყნის განმანათლებელი და ყველს ადამიანის მხსნელი. მას სურს ჰყავდეს განათლებული და მხმარეები, რომლებმაც უკვე მიიღეს მის მიერ გამოხსნილი ამბავი. და ეს არა იმიტომ, რომ მას სჭირდება ისინი-ის ხომ ყოველს შემძლეა და თავად შეუძლია ყველს ფრის გაკეთება. მაგრამ ის გვთხოვს ჩვენ გავხვდეთ „ღმრთისა

თანაშემწენი" (იხ. 1 კორ. 3,9), რათა პატივი მოგვაგოს. მოდი თ მივიღოთ ჩვენს მიმართ მოგებულ პატივი და ვიბრძოლოთ მართლმადიდებლური მისიონერობისთვის ჩვენი ნათელი მაგალითით. დაე ჩვენმა აღმშენებლობითმა სიტყვამ რწმენის ნათელი მოჰფინოს რაც შეიძლება ბევრ ადამიანს, რათა მათაც შეეძლოთ იყვნენ განათლებული და ხსნილი ქრისტეს მხსნელის მიერ. ამინ.